

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 5 năm 2026

Số 812

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm người thích thì thương, không thích thì ghét tại sao ?
- 2) Người chưa thanh tịnh chưa thấu triệt tình thế của chính mình tại sao ?
- 3) Thiên cơ biến chuyển bất ngờ thì phải làm sao ?
- 4) Thiện sao mới đạt pháp ?
- 5) Thiện duyên tái hồi bằng cách nào ?
- 6) Tại sao mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả tốt ?
- 7) Người chưa thực hành Pháp Lý nói đạo căn cứ trong cuộc sống mà luận thuyết có đúng không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

<p>1) Montréal, 19/12/98 3:28 AM Hỏi : <i>Làm người thích thì thương không thích thì ghét tại sao ?</i> Đáp : Thưa làm người thích lại mê không thích lại ghét là vì người ấy chưa hiểu lấy tâm thân của chính mình, thiếu trí và thiếu thanh tịnh. Kệ : <i>Không tu khó tịnh khó làm thinh Không quý hơn sinh chẳng hiểu mình Lưu luyện không còn sanh động loạn Mưu đồ phá hoại lại phiền mình.</i></p>	<p>2) Montréal, 20/12/98 3:39 AM Hỏi : <i>Người chưa thanh tịnh chưa thấu triệt tình thế của chính mình tại sao ?</i> Đáp : Thưa người chưa thực hành nhịn nhục, chưa thấu triệt được chơn lý là gì xuất ngôn bừa bãi tạo động cho chính mình chẳng có ích chi. Kệ : <i>Pháp lý mình tâm tự thực hành Sửa mình tiến hóa lại càng thanh Hòn là chánh gốc sao không biết Thanh tịnh cần tu quý thực hành.</i></p>
<p>3) Montréal, 21/12/98 4:25 AM Hỏi : <i>Thiên cơ biến chuyển bất ngờ thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa thiên cơ bất khả lậu là mọi việc sẽ xảy ra bất ngờ, chánh phủ cũng sẽ bó tay, nhìn sự thật cảm động và tự cứu, loài người có thiên tánh bất phục bất cứ sự rắc rối nào xảy đến ? Kệ : <i>Duyên lành vẫn giữ âm thầm Tiến tới thanh cao tránh tạo làm Dứt khoát mưu cầu chung tiến bước Chung hành giải quyết tự xuyên tâm.</i></p>	<p>4) Montréal, 22/12/98 8:15 AM Hỏi : <i>Thiền sao mới đạt pháp ?</i> Đáp : Thưa muốn đạt pháp thì phải dứt khoát thiền trong thanh tịnh. Kệ : <i>Nguyên lý êm xuôi rõ chính mình Tâm tu thanh tịnh hướng tâm linh Trần đầy duyên đẹp trong thức giác Thành tâm tu luyện tự mình mình.</i></p>
<p>5) Montréal, 23/12/98 8:07 AM Hỏi : <i>Thiện duyên tái hồi bằng cách nào ?</i> Đáp : Thưa thiện duyên tái hồi bằng chơn tâm thực hành tự đạt. Kệ : <i>Quy nguyên giềng mối hiện chơn tâm Chuyển tiến thực hành lý diệu thâm Trong đạo có đời duyên tự ngộ Cùng hành chung tiến ngộ chơn tâm.</i></p>	<p>6) Montréal, 24/12/98 8:59 AM Hỏi : <i>Tại sao mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả tốt ?</i> Đáp : Thưa thực hành là tự khai triển, làm được hiểu được, thật sự dần thân tiến hóa hơn. Kệ : <i>Thực hành chuyển tiến rõ chơn tình Tháo gỡ thực hư tự phát minh Thực triển chơn hành tâm đạt thức Bền lâu vững chắc tự quy hình.</i></p>
<p>7) Montréal, 25/12/98 4:23 AM Hỏi : <i>Người chưa thực hành Pháp Lý nói đạo căn cứ trong cuộc sống mà luận thuyết có đúng không ?</i> Đáp : Thưa đúng theo sự sống mờ mờ ảo ảo của chính họ mà thôi. Còn người tu Vô Vi nói với sự cảm giác trong thực hành khác hơn người chưa thực hành. Người đi trước cần thực hiện sự kiên nhẫn của chính mình mà truyền đạt cho người kế tiếp trong sự tự nhiên và hồn nhiên sẵn có. Người tu Vô Vi cần thực hành và nói thật qua sự trực giác của chính mình mà nói để học, dần thân phục vụ rõ rệt. Kệ : <i>Vui hành phục vụ trí tâm thân Tự tiến tự tu chuyển tới cần Cống hiến chơn lời không tiểu xảo Thực hành mới thấy đạo cân phân.</i></p>	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 38

Mình yên tự thức chẳng than phiền
Gieo họa do mình sống khó yên
Trí tuệ phân minh đường tiến hóa
Hành thông chơn pháp chẳng lụy phiền

...

Sự thật khai thác là chính mình khai sáng lấy chính mình, thì mới kêu có cơ hội tự cứu, thấy rõ mới chịu ăn năn sám hối. Chưa thấy rõ thì chưa chịu ăn năn sám hối. Hiểu được chính mình là một khả năng trong cả càn khôn vũ trụ, thì bằng lòng xây dựng sự phát triển của khối óc. Không thấy, không hiểu được thì không bằng lòng, thì chỉ rước sự ô nhiễm, tạo sự cực nhọc cho nội tâm và không phát triển. Lo âu, lo đủ thứ, không biết lo chuyện gì mà nói tôi lo, rồi lo thét rồi đổ thừa lo cho gia đình, rồi lo cho vợ, lo cho con, không phải vậy!

Cuộc sống mình đang có ở đây ai cho phải hiểu, do đâu mà có, yếu tố nào mới đưa cho tôi tới chỗ vui tươi, khỏe mạnh, thì tôi phải nuôi dưỡng cái đó để tiến hóa mới là đúng. Còn hướng ngoại, thấy ai cũng hay hơn mình, đó là chứng minh mình trì trệ, không chịu khai thác lấy chính mình, mới thấy người khác hay. Bằng lòng khai thác lấy chính mình, thì chẳng có ai hay ở thế gian này. Người nào chấp nhận tự khai thác của cải cuối

cùng của Thượng Đế ân ban là thể xác này, khai sáng lấy chính mình, quy về trật tự cả càn khôn vũ trụ, thì thấy cái sự sống chúng ta lúc nào cũng sống động và lớn rộng thanh nhẹ, chớ không phải lệ thuộc trong sự chấp mê mà buồn tủi khó tiến.

Nhiều người tin Chúa, tin Thượng Đế, nhưng mà chỉ có giữ cái tin không, mà không có hành thì cũng như không. Tôi tin ông đó là Thượng Đế mà bao giờ tôi đã thấy! Thấy là thấy cái gì? Thấy cái khả năng, hạnh đức, dần thân tận độ của Thượng Đế tôi phải thấy. Đấng Toàn Năng, tôi phải thấy sự dần thân của Ngài thì tôi mới nhận được những gì của Ngài ban cho tôi, để học và để tiến. Khả năng của Ngài là cái gì? Có phải đấm đá đâu, sự thanh nhẹ vô cùng và tận độ vô cùng!

Cho nên nhiều phần điển xuống cũng xưng danh Cha, mà điển chơn chánh thì nói, con vui thì cha vui, mà con khổ là cha khổ. Luồng điển đó mới là luồng điển hòa đồng thật sự, xây dựng tiến hóa. Rồi còn những luồng điển hãm

"đọa Địa Ngục này kia, kia nọ", cái đó không phải, cái đó không có chơn chánh! Chơn chánh là xây dựng đi lên, không có sự trách móc. Cho nên sự diệu thanh của Thượng Đế, của Đấng Toàn Năng thì nơi nào cũng có hết, chứ không phải đợi Ngài trở lộn lại mặt đất đâu. Lúc nào cũng ban chiếu cho mặt đất, cũng xây dựng cho quần sanh tiến hóa trong chiều hướng kích động và phản động, Ngài đã đặt thẳng cái máy đó trong khối óc của mọi người. Nhưng mọi người không chịu dần thân, thì làm sao thấy được cái cơ giới tinh vi của Thượng

Đế đã đặt trong khối óc của mọi người. Ở đời này cho đi học thấy rõ không, bài toán nào trở về không, thì bài toán đó mới là đúng. Bài toán nào không có thể trở về không, là trật rồi, có dư cũng là trật rồi. Tất cả phải quy không, nó mới đúng đường tiến hóa. Ôm chấp là không có đúng đường tiến hóa, thì lúc đó chúng ta mới thấy rõ cái hồn với cái xác khác nhau.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 2 tháng 12 năm 1972

Tuyết rớt sương rơi lòng vẫn ấm
Khai thông thanh điển vẫn truy tâm
Hòa chung vũ trụ thân hồn tiến
Thế cảnh đảo điên chẳng sai lầm

Tình thương chẳng có khổ tâm
Tham dục phân hành càng làm càng sai
Chiến tranh giết chóc phân hai
Lập trường khác hẳn lập đài đấu tranh
Tâm thân ô trọc chẳng thanh
Đất đai thiên tạo giữ gìn làm chi
Bản thân cũng phải tan đi
Có vay có trả hồn thì mới yên
Chớ nên cảm ứng mặt tiền
Quên đi đường lối dẹp phiền nội tâm
Người tu phải gắng tự tâm
Khai thông nội tạng điển ân dung hòa
Bộ đầu ánh sáng phóng ra
Xét ta thanh tịnh mới là yên vui
Thế gian kích động sanh mùi
Khổ đau bệnh hoạn khổ vui tạm hành
Muốn tu cho sớm đạt thành
Tâm ta không động trước hành động điên
Cứu người thanh điển giao liên
Hại người xử thế mặt tiền bao vây
Hồn ta mới thật là thầy
Chẳng ai cướp được ngày ngày tiến thẳng
Bản thân đầy đủ cơ tầng
Gắng tu khai huệ góp phần dựng xây.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ

THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI HAI MƯƠI MỘT

TU CHÍNH ĐẠO ĐẠI TIÊN GIẢI BÀY DUYÊN CỐ

BỊ QUẢ BÁO ÂM HỒN HIẾU RÕ LÍ DO

...

Thái Sinh: Thưa việc này có thật được sao?

Tế Phậ: Nếu con không tin đợi ta phát quạt Phậ, con sẽ thấy ngay.

Thái Sinh: Chắc gì cầu mà được.
(Tế Phậ lấy quạt ra quạt, hào quang tỏa chiếu, hồn quỷ hiện nguyên hình, run rẩy sợ sệt kiếm chỗ núp, những gì khi trước Thái Sinh không thấy, thì giờ đây chứng kiến thật rõ ràng, nên kính hoàng thất sắc).

...Thưa ân sư những oan hồn chờ ngoài cửa, tại sao trước đây con không nhìn thấy?

Tế Phậ: Vì con chưa đạt tới cảnh giới mắt Phậ, cho nên những nơi tối ám, đương nhiên chẳng thể nhìn thấy.

Thái Sinh: Thưa ân sư, có thể gọi một oan hồn tới phỏng vấn không?

Tế Phậ: Có thể được, để thầy kêu một oan hồn tới.
(Quả nhiên có một nữ oan hồn chạy trốn không nổi phải tới trình diện trước mặt Tế Phậ).

Thái Sinh: Nữ oan hồn chớ sợ hãi, hãy thuật lại ý định tìm tới đây làm gì?

Nữ Oan Hồn: ... Thưa tôi không...
(Vì quá sợ hãi, chỉ run rẩy, chẳng nói nên lời).

Thái Sinh: Đừng sợ hãi, hãy chậm chậm thuật rõ lại.

Tế Phậ: Vì thời giờ đã trễ, để ta ban cho một viên thuốc định thần.
(Nữ oan hồn nhận viên thuốc và uống).

Nữ Oan Hồn: Kính xin Thần Phậ xá tội, oan hồn tới đây tuyệt nhiên không có ý đồ gì hết.

Thái Sinh: Đúng không, vậy thì oan hồn tới đây làm chi?

Nữ Oan Hồn: Thưa, vì tôi được lệnh từ cõi âm trở lại cõi dương tìm kẻ thù để trả oán song không ngờ lại may mắn được tới đây nghe pháp, học đạo, tu thân quả là không thể ngờ được.

Tế Phật: Nợ oan khiên chẳng phải là chuyện thường nên không thể nói dăm ba lời mà giải quyết được dễ dàng.

Thái Sinh: Vậy nữ oan hồn báo thù bằng cách nào?

Nữ Oan Hồn: Vì bọn oan hồn chúng tôi không có thân xác bằng xương bằng thịt, mà chỉ bằng luồng khí âm linh, luồng âm khí này theo xác hồn phách một số người đời, vì

những người này tinh thần bất ổn, thân xác yếu đuối nên dễ dàng nóng giận đọa lạc và bất an, gia đình dễ xào xáo bất hòa, sự nghiệp khó thành tựu. Do đó Trần... nghe thuyết pháp nơi cửa đạo năm sáu năm trước đây, thâm tâm thường bị tôi nhiễu loạn, song nhờ hiểu được lẽ đạo, mỗi lần bị tôi báo thù, gia đình gặp phong ba bão táp tới đâu, họ Trần vẫn nhẫn nhục chịu đựng không than oán. Cho tới gần đây, khi bị tôi theo sát, nên thường tới đạo tràng nghe pháp, lâu ngày chày tháng, tôi được cảm hóa, nên bỏ ý tưởng báo thù.

(còn tiếp)

